

Ziua

Nelu Preda

Ziua-ncepe în crepuscul, de cu zori de dimineată,
Soarele mijind minuscul, noi spălându-ne pe față,

La izvorul șipotind, ori la câte o chiuvetă,
Față, ochii răcorind, chiar de treaba-i desuetă...

Cafeluța în ibric, clocotește zgomotoasă,
Hai s-o savurăm un pic, c-o țigără canceroasă...

Mic dejun luăm și-apoi, spre serviciu, cam plouăți,
Tre' să mai muncim și noi ; nu suntem aşa bogăti...

Ziua debutează-abrupt, cu o muncă susținută,
Și răzbate dedesupt, o exemplară ținută,

Pentru orice-activitate, făcută cu pasiune,
Nu e muncă-i plinătate, plină de expansiune...

Pentru tineri, ziua-i încă, un examen de trecut,
Pentru vârsnici, ce-au în cârcă, anii mulți, e dor acut,

De-ale tinereții valuri, de putere și vigoare,
Însă zilele-s pe valuri, parcă-s păsări călătoare...

Nesimțită, după-amiaza, vine-ușor tip-til, tip-til,
Simți că te apucă groaza, parcă este vodevil...

Vine pe nepusă masă, seara blândă, răcoroasă,
Și pe toți ne strânge-n casă, adunați frumos la masă...

O gustare, o șuetă,noaptea varsă-a ei maramă,
O-ntâmplare desuetă, zi de zi ne luată-n seamă...

Și a mai trecut o zi, viața noastră pământească,
Se scurtează până când, trece-n ceea îngerească!